

měřeného číslem jubilejním. Není zajisté pochyby, že charakteristické rysy vědecké individuality ve věku onom jsou definitivně vyhraněny.

Prof. Miříčka přichází na universitu po dlouhé praktické činnosti a habilituje se r. 1900 na základě spisu: »Ist die militärische Strafgerichtsbarkeit auf Militärdelikte einzuschränken?« Za krátko vychází potom jeho čelný spis »O formách trestné viny a jich úpravě zákonně (1902)«, který ve vydání německém došel oprávněného uznání i za hranicemi Řada jeho článků a pojednání vyšla hlavně v »Právniku«, pak ve Sborníku a v časopisech cizojazyčných.

Je uznanou zkušeností literárních historiků, že již v dílech mládí patrný jsou zárodky toho, čím spisovatel jednou nejplnatěji přispěje k rozvoji svého oboru: proto nejplnatěji, že práce toho způsobu odpovídá nejlépe jeho individuálním sklonům, jež jsou patrný v každém projevu.

Kdo sleduje literární projevy prof. Miříčky, tomu bude patrné asi jedno: že autor se zvláštní láskou pěstuje úvahy de lege ferenda, a to i když vykládá právo platné: zákon je mu podnětem, aby jednak šel zpět po stopách »úmyslu zákonodárce«, jednak aby vyložil, jak a proč toto či ono ustanovení by mělo jinak býti formulováno. Zvýšený zřetel k otázkám politiky zákonodárné vyznačuje i učitelskou činnost jubilantovu. A tak se právě pole jeho činnosti a jeho vědecké individuality otevírá zřízením samostatného československého státu, kdy se prof. Miříčka stává duší nového trestního zákonodárství, speciálně zákona na ochranu republiky a hlavně mistrné osnovy čl. trestního zákona, jejíž význam se jistě neomezí jen na hranice našeho státu a která vnáší do našeho práva realisaci moderních teorií.

Proto neuprou uznání a obdivu životní práci prof. Miříčky — která vedla k výsledkům tak pozoruhodným a sociálně prospěšným — ani ti, kdo budoucí na jiných metodických předpokladech než k nimž se prof. Miříčka v literární praxi hlásí, třeba jich soustavně nevyslovil, pojímají úkol právní vědy širě než úvahy de lege ferenda, těžiště její jinam kladouce, nebo kdo dokonce úvahy tyto nestaví právní vědě úkolem. V uplatnění individuality je rozumné omezení jiných možností blahodárné, je-li vedeno správným sebepoznáním zaručujícím, že postup, jenž byl zvolen, povede k výsledkům nejzdařnějším.

Konečně v neposlední řadě je nutno vzpomenouti práce prof. Miříčky na poli sociálním, podepřené studii vědeckými, hlavně v oboru soudnictví nad mládeží a o skvělé jeho činnosti učitelské, známé i po stránce metodické, již dnes vděčně vzpomíná nesčetná řada českých právníků.

První doktor právnické fakulty Masarykovy university v Brně. Dne 14. listopadu povýšen byl na doktora první absolvent právnické fakulty brněnské, jenž ztrávil na zdejší fakultě plně čtyři studijní roky, aniž se mu dostalo nějakých válečných výhod. Byl jím kol. Z. Neubaue r, předseda naší brněnské redakční rady.

Obřad vymyká se nejen svým slavnostním rázem, ale i svojí srdečností z rámce obvyklých promocií, jak jsme zvyklí je vídati. Jeho Spect. děkan právnické fakulty prof. Dr. Baxa zdůraznil ve svém proslovu, že tato promoce povznáší se nad běžný ráz tím, že se uděluje hodnost doktora práv prvnímu posluchači zdejší fakulty, jenž na ní od počátku vystudoval a neměl nějakých válečných úlev, nad to pak první doktorand složil všechna rigoroza s prospěchem výtečným. Jeho Magnificence rektor Masarykovy university prof. Dr. Weyr ve své odpovědi opět vyzvedl význam prováděné promoce, již dosahuje akademické hodnosti první plnocenný odchovanec naší fakulty, a dále příznivě ocenil vědeckou činnost promovaného posluchače. Promoční akt provedl prof. Dr. Vacek. V děkovné odpovědi zdůraznil Dr. Neubaue r, že generace posluchačstva, již je představitelem, snažila se položit základy pro vybudování tradice nové fakulty, zvláště po stránce upřímného a úzkého vztahu k přednášejícím profesorům, na něž bez rozdílu budou jich posluchači vždy hrdi.

Jeho významná, procítěně přednesená řeč byla přijata bouřlivým potleskem velkého počtu kolegů, mezi posluchačstvem přítomných. V závěru blahopřál promovanému kolegovi jménem Č. A. S. »Právník« a jménem brněnské redakční rady kol. Tuscher.

Dr. Neubauerem odchází do praktického života právnického jeden z nejvýznačnějších typů mladé generace brněnského právnictva. Súčastnil se aktivně spolkového života, kde největších zásluh si získal neúnavnou prací o vybudování brněnské redakční rady časopisu »Všehrd«, jejíž předsedou byl od počátku. Nade vše se věnoval vědecké činnosti a na tomto poli získalo jeho jméno přes poměrně mládí (nar. 2. srpna 1901) slibný zvuk. Jeho publikační činnost ve »Všehrd« je známa, z ostatních jeho prací uvádím jen články ve IV. roč. Časopisu pro právní a státní vědu (Důvod platnosti zákona, Englišův Homo economicus) a dosud nevydanou přednášku o druzích hodnocení, již konal v pražské Filosofické Jednotě v cervnu min. roku. K. Koukal.

Státní rozpočet československé republiky na rok 1924. Vláda podala poslanecké sněmovně návrh finančního zákona, v němž celkové výdaje na rok 1924 jsou rozpočteny částkou 16,994,000.000 Kč; v roce 1922 dosáhly státní výdaje výše 19,812,000.000 Kč, v r. 1923 pak 19,371,000.000 Kč, takže snížení výdajů je dosti významné. Vedle toho jest ovšem připočítati k výdajům také t. zv. rozpočet investiční, jehož výše na rok 1924 je určena částkou 2,220,000.000 Kč (na rok 1923 byl 3,000,000.000 Kč). Očekávané státní příjmy jsou v rozpočtu uvedeny částkou 16,391,000.000 Kč (na rok 1923 částkou 18,812,000.000 Kč). Schodek rozpočtu bez investic činí tedy 603,000.000 Kč, což jest o 44,000.000 Kč více, než roku loňského. Připočteme-li však také investiční rozpočet, v němž jsou vlastně uvedena mimořádná vydání, pak dostaneme velmi značnou cifru skutečného schodku. Je jasné, že naše státní hospodářství se ještě ani zdaleka nepřizpůsobilo zvýšené hodnotě koruny a že toto nutné přizpůsobení bude státí finanční správou státní ještě mnoho námahy. —ík.

Ke smlouvě o právní pomoci s královstvím SHS. V předešlém čísle jsme přinesli zprávu o právní úmluvě s královstvím SHS, která byla podepsána letos na jaře v Bělehradě a která nyní má býti ratifikována. V Jugoslavii však zatím není k ratifikaci této smlouvy mnoho chuti, jak se zjistilo při říjnovém zájezdu čl. průmyslníků, obchodníků a zemědělců do Jugoslaviie. Hlavní závadou jsou četné nevyřízené pohledávky z doby, kdy čl. koruna počala prudce stoupati. Tehdy zůstalo nezaplaceno dosti mnoho československých dodávek do Jugoslaviie; o těchto pohledávkách bylo již vyneseno mnoho československých rozsudků, a jakmile by Jugoslaviie smlouvu o právní pomoci ratifikovala, byly by tyto rozsudky v Jugoslavii vykonatelné, což by způsobilo u lekteřých jihoslovanských obchodníků při nynějším kursovém rozdílu mezi československou korunou a dinarem skutečnou pohromu. Jihoslované proto žádají, aby se dříve určilo mezistátní smlouvou, v jakém kursu budou přepočteny československé koruny, na něž rozsudky znějí. Požadavek československých vývozců, aby se tyto pohledávky platily v československých korunách bez ohledu na kurs koruny v době ujednání smlouvy, odmítají Jihoslované jako právnicky neudržitelný. Bylo by jistě žádoucí, aby naši vývozcí snažili se nalézti nějaké východisko pro Jihoslovany přijatelné už v zájmu dalšího úspěšného vývoje našich obchodních styků s nimi. —ík.

Nový návrh zákona o dani z obratu a dani přepychové. Platnost dosavadního zákona o dani z obratu a dani přepychové se skončí 31. prosince a ministerstvo financí si pospíšilo s vydáním nové vládní osnovy tohoto zákona. Nová osnova je dokladem, že ministerstvu financí se v těchto daních dobře zalíbilo. Ačkoli bylo vždy zdůrazňováno, že jsou to daně přechodné, které se budou postupně »odbourávat«, dostává se nám najednou osnovy, kde se vůbec nic »neodbourává« (nemělo by se raději říkat »odstavuje«, aby to bylo docela přesně podle německého Abbau?), nýbrž kde se obě daně vlastně nově upravují a zvláště podezřelá